

Arrest

nr. 88 451 van 27 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 26 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VERHEYEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet betwiste relaas, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“U verklaart een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn, geboren op 4 april 1977 te Avtury. Op het domein van uw ouders, in de K...straat (...) te A., had u uw privé-vertrek. Op 13 mei 2010 zag u uw vroegere schoolkameraad K.K. toevallig bij u op straat. Uit zijn gedrag begreep u snel dat hij mee naar u thuis wilde om wat bij te praten. Samen keken jullie naar sportuitzendingen op tv. Het werd laat en K.K. maakte geen aanstalten om naar huis te gaan. U liet hem bij u thuis logeren. Ook de volgende nacht verbleef hij in uw woning en de volgende dag – op 15 mei 2010 – ging hij weg. Kort daarop verliet u uw woonst om uw alleenstaande tante een bezoekje te brengen. Toen u nog maar even bij uw tante was, werd u verwittigd door uw moeder dat u beter niet naar huis kon terugkeren, omdat federale ordediensten blijkbaar een zoekactie verrichtten in uw woning. Uw vader vernam al snel via

kennissen dat K. problemen met de autoriteiten kende. Uw ouders vonden het raadzaam dat u niet meer naar huis zou terugkeren. Ze oordeelden dat het beter was om onder te duiken bij familie in Grozny. Van bij uw tante vertrok u naar Grozny. U verbleef er 2 weken. Op 31 mei 2010 ging u naar uw ouders om afscheid te nemen en u vluchtte naar België. U verliet Tsjetsjenië in een minibus. In de laadruimte van een vrachtwagen kwam u de E.U., in casu Polen, binnen. Op 6 juni 2010 kwam u in België aan en de volgende dag, op 7 juni 2010, vroeg u asiel bij de bevoegde instanties.

In het kader van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een kopie van uw intern paspoort, een kopie van een getuigschrift van invaliditeit en medische getuigschriften uit zowel de Russische Federatie als België.

Uit uw verklaringen en uit het administratief dossier blijkt dat in België andere familieleden van u verblijven. Het gaat over uw tante R.G. (O.V. ...), wiens laatste asielaanvraag dd. 27 mei 2009 werd afgesloten met een weigering tot inoverwegingname. Ook haar zoon A.G. (O.V. ...) en haar dochter E.G. (O.V. ...) zijn gekend bij de Belgische asielinstanties. Uit uw verklaringen blijkt op geen enkele wijze dat u uw asielmotieven verbindt aan deze van uw hier gekende familieleden."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel doet verzoeker gelden dat de bestreden beslissing niet, minstens zeer gebrekkig gemotiveerd is terwijl artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen uitdrukkelijk de motivering van een negatieve beslissing vereisen.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Verzoeker toont niet aan dat, en om welke redenen, de motieven van de bestreden beslissing, die hem gekend zijn, hieraan niet zouden voldoen, noch maakt hij duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Een schending ervan is dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3. Verzoeker bekritiseert de motieven van de bestreden beslissing en stelt dat hij wel degelijk dient te worden erkend als politiek vluchteling overeenkomstig artikel 1, A (2) van het internationaal verdrag betreffende de status van de vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenconventie). Hij voert derhalve de schending van de materiële motiveringsplicht aan in het licht van de voorwaarden tot toekenning van de vluchtelingenstatus.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Daarbij moet overwogen worden wat volgt :

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de

bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De bestreden weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus wordt gemotiveerd als volgt :

“De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u asiel vraagt omdat u problemen met de autoriteiten in uw herkomstland vreest, omwille van uw vriendschap met K. K., een voormalige schoolkameraad (CGVS, gehoorverslag 1 dd. 03.09.2010, p.8), die 2 nachten bij u logeerde, waarna uw woonst grondig werd doorzocht door ordediensten. Daarnaast geeft u aan (CGVS, gehoorverslag 1 dd. 03.09.2010, p.9) dat uw medische problemen een (belangrijke) rol gespeeld hebben in uw beslissing om uw herkomstland te ontvluchten.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Voor de beoordeling van medische elementen dient men zich te richten tot de hiervoor geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

U werd twee keer opgeroepen om gehoord te worden door het Commissariaat-generaal. Bij het begin van uw tweede asielgehoor (CGVS 2, p.1-2) verklaarde u "dingen door elkaar te zien als u terugdenkt aan uw vroegere problemen". Om te beoordelen in hoeverre u dan wel in staat was om uw asielrelaas autonoom te kunnen verdedigen en de mogelijke draagwijdte van uw verklaringen correct te kunnen inschatten, werd beslist om u uit te nodigen voor een psychologisch evaluatieonderzoek, waar u vrijwillig uw volle medewerking aan verleende. Het psychologisch evaluatieonderzoek, waarvan het verslag werd toegevoegd aan het administratief dossier, vond plaats op 15 december 2011. Welnu, de expert-psycholoog van het Commissariaat-generaal, Katrien DOCKX, oordeelde dat uw cognitieve mogelijkheden voldoende sterk zijn en dat u de door haar gestelde vragen "ad rem" en in detail beantwoordde. In het besluit van haar verslag, op basis van haar onderzoek én na contact met de Belgische arts die u behandelt, verklaart de expert-psycholoog formeel te kunnen stellen dat u beschikte en beschikt over ruim voldoende cognitieve krachten (geheugen, aandacht, concentratie, intellect, ...) om op een zelfstandige en functionele manier uw asielrelaas correct te verdedigen. Er mag dan ook gesteld worden dat uw medische problemen, in casu van psychologische aard, niet kunnen aangegrepen worden om de hierna gedane vaststellingen te verschonen.

Uit uw verklaringen blijkt vooreerst dat u over onaannemelijk weinig informatie beschikt over de feiten, die aan de basis lagen van de beslissing om uw herkomstland te ontvluchten. Immers, meteen nadat uw vriend K. K. 2 nachten bij u had gelogeed, vond er bij uw ouders (op het domein dat u samen met hen bewoonde) een huiszoeking door federale ordediensten plaats en dat was voor uw vader het sein om u 2 weken bij familie in Grozny te doen onderduiken. Uw vader zou via zijn kennissen proberen meer informatie te vergaren (CGVS 2, p.12). Welnu, er werd u gevraagd of uw vader na uw vertrek naar Grozny nog informatie zocht over K. K. – daar u zijn bezoek verbindt aan uw beweerd vrees – en u verklaart (CGVS 1, p.13) dat uw vader zei dat Khalid waarschijnlijk van iets ernstigs

verdacht werd, maar u geeft geen concretere informatie. Meer nog: u weet niet of uw ouders bezoek hebben gekregen van de politie of van ordediensten tijdens de 2 weken dat u ondergedoken leefde in Grozny (CGVS 2, p.13). Van asielzoekers, zoals uzelf, wordt verwacht dat zij minstens over voldoende concrete informatie beschikken over de feiten die aan de basis lagen van de voor hen ingrijpende beslissing om hun herkomstland te ontvluchten. Niet alleen weet u niet over welke concrete informatie uw vader beschikte, maar zelfs weet u niet of uw ouders tijdens uw laatste 2 weken durend verblijf in Tsjetsjenie, in casu in Grozny, zelf nog het bezoek kregen van ordediensten of de politie. Er moet dan ook besloten worden dat u onaannemelijk onwetend bent over de concrete situatie, die zou leiden tot uw vlucht uit uw herkomstland. Dergelijke onwetendheid over een cruciale periode in uw asielrelaas, tijdens dewelke werd besloten dat u uw herkomstland zou verlaten voor een voor u onbekend land, doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

In het verlengde van de vorige vaststelling moet worden opgemerkt dat u onaannemelijk vaag bent over het lot van K. K., de persoon die een cruciale rol speelt in uw asielrelaas. U verklaarde (CGVS 1, p.8) nog altijd niet te weten wat K. K. heeft gedaan. Uw vader zou geïnformeerd hebben bij kennissen en daaruit zou blijken dat Khalid een probleem had, maar u vult deze bewering niet verder in (CGVS 1, p.11). Uw vader zou via zijn connecties vernomen hebben dat K. voor iets werd gezocht, maar het was niet duidelijk voor wat (CGVS 1, p.12). De genaamde K. zou iets ernstigs ten laste zijn gelegd, maar u hebt totaal geen idee wat dat dan precies was (CGVS 1, p.13). Volgens uw vader zouden de ouders van K. niets over hun zoon weten (CGVS 1, p.14); ze hebben geen contact met hun verdwenen zoon en ze hebben hem niet als vermist opgegeven. U geeft aan dat er wel een huiszoeking zou gebeurd zijn bij de ouders van K. (CGVS 1, p.12). Aan het slot van uw tweede gehoor werd u gevraagd of K. nog bij zijn gezin was, maar dat weet u niet en evenmin had u toen nieuws waaruit bleek dat K. was opgepakt of vermist was (CGVS 2, p.14). Op basis van de hiervoor beschreven verklaringen, mag besloten worden dat u onaannemelijk vaag bent over een uiterst cruciaal element in uw asielrelaas, in casu over het lot van de persoon die daarin een elementaire rol speelt. Uw geloofwaardigheid wordt hierdoor verder ondermijnd.

Voorts moet worden benadrukt dat u niet over overtuigende elementen beschikt, waaruit zou kunnen afgeleid worden dat u actueel het voorwerp van vervolging uitmaakt in uw herkomstland.

Zo werd u gevraagd of er nog convocaties te uwer attentie werden bezorgd, waarop u negatief antwoordt (CGVS 1, p.13). Verder werd u gevraagd of er nog huiszoekingen plaats vonden na uw vertrek uit Tsjetsjenië, waarop u eveneens negatief antwoordt (CGVS 1, p. 13), maar u voegt hier wel aan toe dat uw huis onder toezicht staat. U vervolgt uw betoog door te beweren dat familie in de gaten wordt gehouden en dat telefoons worden gecontroleerd, maar wanneer u vervolgens werd gevraagd welke concrete aanwijzingen u hebt dat uw huis onder toezicht staat, moet u erkennen dat u hieromtrent over geen enkele concrete aanwijzing beschikt. Tevens werd u de vraag voorgelegd of uw vader, die blijkens uw verklaringen meerdere connecties had, over concrete informatie beschikt die wijst op uw mogelijke vervolging, maar u beweert dat uw vader u niets gezegd heeft daaromtrent (CGVS 1, p.14). Er werd u gevraagd of uw vader (na uw vertrek) nog problemen heeft gekend, waarop u verklaart (CGVS 2, p.13) dat dat misschien het geval was, maar dat uw vader u dat niet zou vertellen. Daarom werd u gevraagd of u, desgevallend, enige aanwijzing hebt dat uw vader nog problemen heeft gehad, waarop u erkent (CGVS 2, p.13) eigenlijk over geen enkele aanwijzing daaromtrent te beschikken. Ook werd u gevraagd of er nog huiszoekingen bij uw ouders hebben plaatsgevonden (CGVS 2, p.13). U verklaart dit niet te weten, maar zelfs als ze grote problemen zouden ondervinden, ze u dit niet zouden laten weten. Niettemin denkt u dat ze geen problemen gekend hebben. Er werd u de vraag gesteld of er andere familieleden werden lastig gevallen of vragen over u kregen, maar dat weet u totaal niet (CGVS 2, p.14). Aan het einde van uw tweede gehoor werd u ten slotte gevraagd waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Tsjetsjenië. U verklaart hierop (CGVS 2, p.14) dat de zaak met K.K. nog niet opgehelderd is, omdat uw ouders dit zouden hebben laten weten, mocht dit het geval zijn. Welnu, op basis van dergelijke verklaringen slaagt u er niet in om aannemelijk te maken dat u momenteel daadwerkelijk gezocht wordt door de ordediensten in uw herkomstland. Een asielzoeker moet immers elementen naar voor brengen, op basis waarvan hij zijn actuele vrees voor vervolging aannemelijk kan maken. Dit is bij u niet het geval, waardoor uw geloofwaardigheid verder wordt ondermijnd, maar bovendien ook gereede twijfels rijzen over de ernst van uw beweerde vrees.

Uit uw opeenvolgende verklaringen is gebleken dat u zich beroept op uw psychologische toestand, als de voornaamste reden waarom u (door familie in uw herkomstland) niet of onvoldoende op de hoogte gehouden wordt over de voortgang van uw beweerde problemen, maar tijdens uw eerste asielgehoor gaf u tevens aan (CGVS 1, p.8) dat u niet weet wat u te wachten staat in uw herkomstland en dat die onwetendheid zwaar weegt. Welnu, vanuit deze vaststelling, maar ook vanuit de algemene verwachting dat asielzoekers op regelmatige basis redelijke inspanningen (blijven) doen om informatie over de evolutie van hun beweerde problemen te vergaren en er belang bij hebben om voor de asioldiensten elementen te verzamelen die hun beweerde vrees aannemelijk maken, mocht van u

verwacht worden dat u de asielinstanties meer overtuigende elementen zou aanreiken om uw verklaarde problemen te staven. De vaststelling dat u te weinig redelijke inspanningen hebt gedaan om zich te informeren over uw beweerde problemen en de mogelijke nasleep daarvan ondermijnt eveneens de ernst van uw verklaarde vrees. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u wel degelijk over meerdere informatiekanalen en -middelen beschikt om zich te informeren over de actualiteit van uw verklaarde vrees. Zo verklaarde u (CGVS 1, p.3) dat u het gsm-nummer van uw vader hebt. Uw broer – die vaak in Rusland verblijft voor zaken – zou u rechtstreeks (telefonisch) kunnen bereiken (CGVS 1, p.3). Naar het thuisnummer van uw ouders wil u niet bellen, omdat zij hierdoor mogelijk problemen zouden kunnen krijgen (CGVS 1, p.3), maar u geeft geen verdere invulling aan deze inschatting. Ten slotte verklaarde u ook (CGVS 1, p.6) dat de post in Tsjetsjenië normaal werkt en dat u via die weg documenten over uw medische problemen ontving. Welnu, uit dergelijke verklaringen mag afgeleid worden dat u wel degelijk over voldoende informatiekanalen beschikt om zich op regelmatige basis te informeren en / of te laten documenteren over elementen die verband houden met uw asielaanvraag.

Wat betreft uw vluchtroute, dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen, in casu inzake uw illegale binnenkomst in de Europese Unie via Polen, weinig geloofwaardig zijn, zeker in het licht van eerder gedane vaststellingen. U verklaart (CGVS, 1, p. 5) dat u in Brest in een vrachtwagen bent overgestapt en u kreeg later te horen dat u via Polen de EU was binnengekomen (CGVS 2, p.3). Welnu, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat alle vrachtwagens worden gecontroleerd en dit gebeurt aan alle grensposten in Polen op dezelfde manier: alle transport ondergaat steeds twee controles: grenscontrole door de Border Guards en douanecontrole door de douane. Bij deze tweede controle wordt niet specifiek naar verstekelingen of illegale immigranten gezocht, maar bij de controle naar smokkelwaren of verboden of gevaarlijke substanties, zou de eventuele aanwezigheid van verstekelingen uiteraard niet onopgemerkt kunnen blijven. Uw verklaring inzake uw binnenkomst van de EU via Polen, ondermijnt uw geloofwaardigheid. Deze vaststelling is zwaarwichtig daar het vermoeden ontstaat dat u bewust uw laatst uitgereikte internationaal paspoort achterhoudt, om zodoende informatie over reisdata, een afgeleverd visum of uw werkelijke reisweg te verheimelijken.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande vaststellingen. Uw intern paspoort bewijst uw identiteit, die hier niet betwist wordt. U legt verder een bewijs voor dat u een invaliditeitsuitkering kreeg in Rusland (document 2, groene map), hetgeen hier evenmin ter discussie staat. Uit een dergelijk document mag trouwens ook besloten worden dat u op een normale manier toegang had tot de medisch-sociale voorzieningen in uw herkomstland. U legt voorts een document voor (document 3, groene map) dat een bewijs vormt voor uw medische achtergrond, die hier evenmin ter discussie staat. Ten slotte legt u nog in België verkregen medische documenten voor (document 4: voorschrift van arts en attest over gevolgde behandeling, document 5: aanvraag tot regularisatie om medische redenen). Zij staven uw psychologische/mentale problemen in de nasleep van een behandeling tegen kanker, hetgeen niet betwist wordt, maar deze documenten wegen niet op tegen de gedane vaststellingen in het psychologische evaluatieonderzoek van de expert-psycholoog van het Commissariaat-generaal. Hieromtrent kan verwezen worden naar de eerdere opmerking over de conclusies van voormeld onderzoek. Bijgevolg dient geconcludeerd te worden dat de door u voorgelegde documenten niet in staat zijn om de gedane vaststellingen in positieve zin te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.6.1. Verzoeker stelt vooreerst dat de verwerende partij tegenstrijdig is waar zij enerzijds stelt dat de situatie is gewijzigd en anderzijds nog zeer gespannen is.

2.6.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij zich voor haar uitgangspunt wat betreft de situatie in het land van herkomst steunt op de Subject Related Briefing "*Veiligheidssituatie in Tjsetsjenië*" van 20 juni 2011, document dat zich in het administratief dossier bevindt en waaruit blijkt dat een zeer genuanceerd standpunt werd ingenomen door CEDOCA, de documentatiedienst van de verwerende partij, en dit op basis van talrijke objectieve informatie die onder meer afkomstig is van het UNHCR en andere mensenrechtenorganisaties. De daaruit voortvloeiende bevindingen in de bestreden beslissing zijn, in het licht van deze informatie, niet tegenstrijdig te noemen maar in tegendeel geven ze blijk van een grondige analyse van de complexe situatie in het land van herkomst. Verzoeker brengt geen gegevens bij die het uitgangspunt van de verwerende partij in een ander daglicht zouden kunnen stellen.

2.7.1. Wat betreft de bevindingen van de verwerende partij inzake verzoekers individuele asielrelaas, doet verzoeker gelden dat het niet onaannemelijk is dat hij onwetend is over vele zaken die geleid hebben tot zijn vlucht omdat een derde zo maar niet informatie kan bekomen over iemand die verdwijnt en eventueel in een gevangenis verblijft of elders. Bovendien had K. geen goede verstandhouding met zijn ouders, zodat men ook daar geen informatie kan inwinnen. Het is inderdaad zo, zo gaat verzoeker verder, dat hij nog enkele dagen thuis is geweest voor zijn vertrek, om afscheid te nemen, maar toen is er niets gezegd over wat er toen nog is gebeurd in de twee weken dat hij was ondergedoken. Er is namelijk in die periode niks gebeurd. Bovendien was het afscheid zeer kortstondig.

2.7.2. De vaststellingen van de verwerende partij met betrekking tot het door verzoeker geëtaleerde gebrek aan informatie steunt op het gehoorverslag dat zich in het administratief dossier bevindt en heeft betrekking op de kernelementen van het asielrelaas, zoals onder meer het lot van K. en de vraag of verzoekers ouders, toen hij ondergedoken leefde, nog bezoek hadden gekregen van de ordediensten. Inderdaad, zoals de verwerende partij het stelt, mag van een asielzoeker een niet aflatende inspanning worden verwacht om zich nader te informeren over de situatie in zijn land van herkomst, temeer omdat informatie daarover zowel hemzelf als de asielinstanties zouden toelaten zijn actuele vervolgingsvrees op een zo correct mogelijke wijze in te schatten. *In casu* is het wel degelijk van belang te weten of de ordediensten verzoekers huis één keer of meerdere keren hebben bezocht, nu het niet zijn persoonlijke gedrag is geweest dat aanleiding heeft gegeven tot de vermeende vrees voor vervolging, maar die van een derde. Bovendien is informatie over het lot van die derde van groot belang voor verzoeker, zoals hij zelf stelde tijdens zijn gehoor : op de vraag of verzoeker wist of K. was opgepakt of vermist verklaarde verzoeker dat hij het niet wist en niet had gevraagd en dat, als ze hem hadden aangehouden, hijzelf misschien terug naar huis kon (gehoorverslag CGVS II, adm; doss. stuk 4, p 14).

2.7.3. Verzoeker stelt dat het afscheid zeer kortstondig was teneinde aannemelijk te maken dat hij op dat moment niet in de gelegenheid werd gesteld om meer informatie in te winnen, maar dit neemt niet weg dat blijkt dat hij meerdere informatiekanalen heeft. Zelfs indien het afscheid kortstondig was –op te merken valt dat verzoeker thans stelt dat hij nog enkele dagen thuis is geweest voor zijn vertrek naar België, terwijl hij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij slechts afscheid heeft kunnen nemen bij het achterpoortje van het huis (gehoorverslag CGVS II, adm. doss. stuk 4, p 14) zodat dienaangaande een tegenstrijdigheid bestaat- en er geen tijd was om één en ander op dat moment te verduidelijken, moet worden vastgesteld dat verzoeker het gsm-nummer van zijn vader heeft en ook contact heeft met zijn broer die regelmatig in Rusland verblijft, zodat hij alleszins niet aannemelijk maakt dat hij na zijn vlucht niet meer informatie had kunnen inwinnen. Zijn vergoelijkungen voor zijn in gebreke blijven ter zake zijn niet meer dan beweringen, zonder meer.

2.7.4. Waar verzoeker stelt dat hij niet zomaar informatie kan bekomen over een derde, dient er toch op te worden gewezen dat verzoeker verklaarde dat zijn vader zich zou hebben geïnformeerd over de redenen waarom K. werd gezocht. Het is niet aannemelijk dat wél zou kunnen worden verteld dat hij van ernstige feiten wordt verdacht, maar niet, zelfs niet bij benadering, over welke feiten dat dan zou gaan. Voorts, waar verzoeker stelt dat K. geen goede verstandhouding had met zijn ouders, zodat daar geen informatie kan worden bekomen, stelt de Raad vast dat verzoeker enerzijds stelde dat volgens zijn vader de ouders van K. niets over hun zoon zouden weten en ze er geen contact mee zouden hebben

(gehoorverslag CGVS I, adm. doss. stuk 11, p 12) en anderzijds te kennen gaf niet te weten of hij nog bij zijn gezin was (gehoorverslag CGVS II, adm. doss. stuk 4, p 14). Verzoekers vaagheid hierover is niet te verklaren, te meer nu hij bij de verwerende partij vertelde dat zijn vader K.'s ouders had bezocht, die in hetzelfde dorp wonen.

2.7.5. Voorts stelt verzoeker thans in zijn verzoekschrift dat er in de periode dat hij was ondergedoken niets is gebeurd, terwijl hij, daarnaar gevraagd op het Commissariaat-generaal, verklaarde niet te weten of zijn ouders tijdens zijn verblijf in Grozny bezoek kregen van de politie of de ordediensten (gehoorverslag CGVS II, adm. doss. stuk 4, p 13). Andermaal moet worden vastgesteld dat deze vaagheden niet aannemelijk zijn. Daarbij komt nog dat uit de gehoren van verzoeker blijkt dat hij een aantal keren verklaarde zich over belangrijke zaken niet te hebben geïnformeerd (zie bvb gehoorverslag CGVS I, adm. doss. stuk 11, p. 12 op de vraag van wie verzoekers vader had gehoord dat er een probleem was met K., antwoordde verzoeker: *"Ik heb er niet over gevraagd. Ik weet het niet."*; p. 14 op de vraag of verzoeker zijn vader nog had gevraagd of die concrete informatie had dat verzoeker gezocht wordt: *"eigenlijk niet"*.) De Raad kan derhalve niet anders dan te stellen dat de vaagheid en desinteresse waarvan verzoeker blijkt heeft gegeven erop wijst dat de ernst van zijn problemen dermate moet worden gerelativeerd dat ze als ongeloofwaardig moeten worden beschouwd.

2.8.1. Verzoeker stelt verder dat de verwerende partij ten onrechte beweert dat hij bewust zijn internationaal paspoort zou achterhouden. Zijn reis werd voorbereid door iemand anders, hij heeft tijdens die reis nooit problemen gekend en is daarin eerlijk geweest. Bovendien bestaat er nog zoiets als steekpenningen, zo betoogt hij.

2.8.2. Verzoekers verklaringen stroken evenwel niet met de informatie die zich in het administratief dossier bevindt en waaruit blijkt dat elke vrachtwagen die het traject aflegt dat hij zelf verklaart te hebben afgelegd aan de grensposten in Polen twee keer wordt gecontroleerd. Verzoeker weerlegt deze informatie niet en brengt geen enkel gegeven bij waarmee hij concreet aannemelijk zou kunnen maken dat dergelijke controles zouden kunnen worden vermeden mits het betalen van steekpenningen. Samen met de verwerende partij moet dan ook worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen over zijn binnenkomst van de EU via Polen zijn geloofwaardigheid aantasten en dat daardoor het vermoeden ontstaat dat hij bewust zijn laatst uitgereikte internationaal paspoort achterhoudt.

2.9.1. Verzoeker betwist ten slotte het standpunt van de verwerende partij waar die in de bestreden beslissing stelt dat er geen reden is om toepassing te maken van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op de situatie van willekeurig geweld. Hij betoogt dat de verwerende partij tegenstrijdig is nu duidelijk wordt weergegeven dat er een gespannen toestand heerst en er dagelijks burgerslachtoffers vallen ingevolge het zinloos geweld.

2.9.2. Zoals reeds eerder gesteld, blijkt dat de verwerende partij zich voor wat betreft de situatie in het land van herkomst steunt op de Subject Related Briefing *"Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië"* van 20 juni 2011, document dat zich in het administratief dossier bevindt, waaruit blijkt dat een zeer genuanceerd standpunt werd ingenomen door CEDOCA, de documentatiedienst van de verwerende partij, en dit op basis van talrijke objectieve informatie die onder meer afkomstig is van het UNHCR en andere mensenrechtenorganisaties. De daaruit voortvloeiende bevindingen in de bestreden beslissing zijn, in het licht van deze informatie, niet tegenstrijdig te noemen maar in tegendeel geven ze blijk van een grondige analyse van de complexe situatie in het land van herkomst. Verzoeker brengt geen gegevens bij die erop zouden kunnen wijzen dat de situatie in Tsjetsjenië, in weerwil van wat de verwerende partij heeft geoordeeld, toch zou moeten worden gekwalificeerd als zijnde een situatie die wordt gevisieerd in de definitie van de subsidiaire bescherming, en meer bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dat gewag maakt van ernstige schade in de zin van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. De beoordeling van de situatie door de verwerende partij blijft dan ook onverminderd overeind.

2.10. Het enig middel is niet gegrond. De Raad is van oordeel, gelet op hetgeen voorafgaat en gelet op het feit dat hij een aantal motieven van de bestreden beslissing ongemoeid laat, dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS